

Cáo phó Cha cố Giuse Maria Nguyễn Văn Bút

Trong niềm tin vào Chúa Giêsu Kitô Phục sinh,
Trụ sở An Dưỡng Viện Phát Diệm xin kính báo:

Linh mục Giuse Maria NGUYỄN VĂN BÚT

Linh mục gốc Phát Diệm, nhập Gp. Vĩnh Long và Sài Gòn

Sinh năm 1930, tại giáo xứ Mưỡu Giáp, Giáo phận Phát Diệm,
đã được Chúa gọi về hồi 00g15', thứ Sáu, 17-12-2021
hưởng thọ 91 tuổi.

Chương trình Lễ tang:

- **Nghi lễ Nhập quan:** 15g30, Thứ Sáu, 17-12-2021.

- Phúng viếng: từ 16g30, Thứ Sáu, 17-12-2021
đến 6g30, thứ Hai, 20-12-2021.

- **Thánh lễ An táng:** 7g00, **thứ Hai, 20-12-2021,**

tại Nhà nguyện Trụ sở An Dưỡng Viện Phát Diệm – Gò Vấp

- An táng tại đất thánh Trụ Sở An Dưỡng Viện Phát Diệm – Gò Vấp.

Kính xin Quý Đức Cha, Quý cha, Quý Tu sĩ cùng toàn thể quý vị thêm lời
cầu nguyện cho Cha Cố Giuse Maria sớm được về hưởng Tôn Nhan Thiên Chúa.

Trụ Sở An Dưỡng Viện Phát Diệm kính báo

Giám đốc: Giuse Lê Văn Hường

** Kính xin quý cha mang lễ phục Tím.*

Tiểu sử Cha cố GIUSE MARIA NGUYỄN VĂN BÚT

- Sinh 12 tháng 3 năm 1930 tại giáo xứ Muõu Giáp, giáo phận Phát Diệm, thuộc xã Gia Xuân, huyện Gia Viễn, tỉnh Ninh Bình
- 1942: vào tiểu chủng viện Phúc Nhạc
- 1952: nhập đại chủng viện Xuân Bích
- 1954: di cư vào nam
- 23/3/1958: thụ phong linh mục, tại Nhà thờ Phát Diệm – Phú Nhuận
- 1958: nhập giáo phận Vĩnh Long
- 1958 – 1960: Phó xứ An Hiệp (Hàm Long, Bến Tre)
- 1960 – 1970: chánh xứ Thành Triệu (Hàm Long, Bến Tre)
- 1970 – 1971 chánh xứ Cái Đồi (Long Toàn, Trà Vinh)
- 1971 – 1974: chánh xứ Bung Trường (Vũng Liêm, Vĩnh Long)
- 1974 – 1975: Phó xứ An Hiệp (Hàm Long, Bến Tre)
- 1975 – 1978: chánh xứ An Hiệp (Châu Thành, Bến Tre)
- 1978 – 1992: học tập cải tạo
- 1993: trở về Trụ sở An Dưỡng Viện Phát Diệm
- 1994: nhập giáo phận Sài Gòn – Thành phố Hồ Chí Minh
- 1994 – 2017: giúp các giáo xứ: Trung Chánh, Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Thạch Đà, Thái Bình, Bắc Dũng, Tử Đình, Hạnh Thông Tây, Lam Sơn, Hoàng Mai.

ĐÔI DÒNG KÍNH NHỚ CHA GIUSE MARIA NGUYỄN VĂN BÚT

Xin cảm ơn niên trưởng Phạm Bá Lãm đã đưa tin Cha Bút qua đời.

Nhân đây, ngu đệ xin thuật hầu quý đáng bậc đồng môn chút kỉ niệm của ngu đệ với cha Bút.

Cha Bút từng làm cha phó (cho cha già Phạm Bá Nha), rồi cha xứ trại định cư An Hiệp, Hàm Long, Kiến Hoà. Cũng chính tại đây, cha Bút bị bắt vào năm 1978.

1979-1984: ngu đệ bị nhốt tại trại A 20 (sách báo thường gọi là Trại Kiên Giam ở mật khu Kỳ Lộ trên rừng Phú Yên cũ). Có mấy chục linh mục, tu sĩ CG bị giam tại đây. Riêng gốc Phát Diệm có 4 cha: Phương Linh (nhạc sĩ, giám đốc chủng viện), Trần Phương Phi (chính xứ An Nhơn), Trần Công Chúc, Bùi Quốc Khánh (hiện ở San Jose).

1984-1988: Năm 1984, ngu đệ bị chuyển trại về Miền Nam, nhốt tại trại Z 30A, gần núi Gia Ray, Xuân Lộc. Tại đây, cũng nhốt nhiều linh mục, như các cha: Trần Đình Thủ (Đồng Công), Nguyễn Công Đoan (lúc ấy là tân bề trên Dòng Tên), Đỗ Bá Công (hưu tại Dòng Đồng Công Missouri), Nguyễn Sơn Miên, Lâm Văn Thế, cha Năng, có cả cha Đại (lớp các cha Hưởng, Hậu, Chuyển, Đức, Khổng Đức Ý, Hân, các anh Vũ Công, Phạm Hữu Đàm, Bùi Đức Hiến...), ... Đặc biệt là có cha Nguyễn Văn Bút Phát Diệm.

Cha Bút là chỗ quen biết với gia đình ngu đệ, cho nên gặp nhau trong tù, tự nhiên cha con thấy như gặp người nhà, thỉnh thoảng cha con lén tìm dịp để hàn huyên tâm sự.

Cha Bút kể cha bị bắt vì bị ghép tội biết bản đạo hoạt động phục quốc mà cha bao che, không tố cáo. Sự tình là trong họ đạo An Hiệp, có vài thanh niên liên quan tới Lực lượng Phục Quốc bị bắt, cha Bút là cha xứ cho nên bị liên lụy. Toà Bến Tre tuyên mức án tù 20 năm. Cha kể cha không kháng án, nhưng họ cứ xử lại và giam còn 19 năm. Vì cha "cải tạo tốt" cho nên được thả vào năm 1992, tức là về sớm được 5 năm, chỉ chung 14 thay vì 19 cuốn lịch.

Ngu đệ được thả năm 1988, tuy không trở lại thăm cha Bút lần nào, nhưng có gửi quà biếu cha (nhờ một bản đạo cũ của cha). Hồi các cựu môn sinh tổ chức lễ vàng linh mục cho thầy Trần Phúc Vỹ tại nhà vắng lai Phú Nhuận, ngu đệ đã nhờ niên trưởng Phạm Bá Lãm gửi chút quà biếu cha Bút.

Năm 2001, cha Bút được ông anh trai mời sang thăm gia đình tại thành phố biển Beaumont (giáp ranh Tiểu bang Louisiana). Nghe tin này đồng thời với đám cưới con gái của ngu đệ tại Cincinnati, Ohio, cho nên ngu đệ vội liên lạc mời cha lên cử hành và giảng lễ. Nhờ vậy, Cha con trùng phùng, mừng mừng tủi tủi, được sống trong tự do với nhau ít ngày, cùng nhau ôn lại bao kỉ niệm chốn lao tù khổ khổ. Sau đó, ông anh của cha cho cha đi thăm nhiều nơi trên đất nước HK, lại còn đang sắp xếp cho cha đi thăm viếng Roma một chuyến. Đùng một cái, đang viếng thăm California, cha được tin sét đánh ông anh của cha bị tai nạn xe cộ và không may qua đời tại Beaumont. Cha vội bay về Beaumont để cử hành lễ an táng cho ông anh. Chúa ơi! Sao cha Bút phải chịu nhiều chuyện buồn to lớn như vậy!

Ngu đệ xin kể hầu quý đáng bậc đồng môn thêm vài chuyện nữa:

Một:

Cha Bút bảo cha sống sót là nhờ một cán bộ Cộng sản ở Bến Tre. Số là, hồi trước 30-4-1975, cha Bút cho một số em người Nam ở gần họ đạo An Hiệp được học trường nhà xứ mà không phải trả tiền học vì họ nghèo. Không ngờ, trong số các em học sinh ấy có cha là cán bộ Cộng sản, chính người cán bộ này đã cứu mạng cha Bút để trả ơn. Hồi mới "sập trời", tình hình Bến Tre hết sức "căng". Cha Bút bị chấm định là đối tượng thanh

toán. Cha kể, vào một dịp lễ Giáng Sinh, tự nhiên có cán bộ địa phương tới hối thúc cha cử hành lễ nửa đêm theo truyền thống tôn giáo xưa. Đang khi đó, cha lại nhận được tin nhắn bí mật rằng cha đừng cử hành lễ ban đêm, hãy tổ chức lễ khi còn ánh sáng mặt trời. Và cha đã làm theo tin nhắn. Sau này, cha Bút mới được biết có âm mưu thanh toán cha. Nếu cha cử hành lễ nửa đêm, CS sẽ dàn dựng một cuộc gây rối trong khi diễn ra buổi lễ, súng sẽ nổ và một viên đạn sẽ bay "lạc" vào ông cha chủ tế. Kết quả, người ta sẽ công bố cha Bút không may bị chết do lạc đạn.

Hai:

Ở trại Z 30A Xuân Lộc, ngoài cha Bút, ngu đệ còn may mắn gặp được 2 đồng môn là cha Đại (như đã kể trên) và anh Đoàn Văn Khôi (Đại úy An ninh Quân đội, lớp các anh Hoàn, Ngọc, Hoàng Xuân Thu, Phát, Thiện, Đại úy Cảnh sát đặc biệt Tiến em anh Trần Văn Huyền bị Cộng sản Bến Tre bắt bỏ rọ buông sông Ba Lai mất tích, các cha Thực, Tôn, Diễm...). Lúc ấy, tại trại này, có tay cán bộ an ninh khét tiếng tên là Hoạt. Hoạt tuy dữ dằn, nhưng lại có óc địa phương. Anh ta người Ninh Bình, cho nên đã đối xử khá tử tế với các tù nhân gốc Ninh Bình. Năm 1984, khi ngu đệ được chuyển về đây, đã thấy anh Đại tá Nguyễn Văn Hưởng (đồng hương Tân Khẩn với ngu đệ) không phải đi lao động. Hoạt cho Đại tá Hưởng phụ trách một lô cây đèn bão đốt bằng dầu hôi. Cứ đến chiều tối, Đại tá Hưởng có nhiệm vụ xách các cây đèn dầu đi treo ở đầu hồi các dãy nhà giam, sáng hôm sau lại thu về. Đến "quốc khánh" 2-9-1987, Đại tá Hưởng, anh Khôi, cha Đại được về, thì cán bộ Hoạt lại trao nhiệm vụ treo đèn này cho cha Bút. Thế là cha Bút bắt được "job thơm như múi mít!". Tay cán bộ Hoạt cũng nhẹ tay với anh Khôi và ngu đệ. Kỷ luật trại nghiêm cấm các tù nhân khác nhà tiếp xúc với nhau. Có lần Hoạt bắt gặp anh Khôi sang nhà khác, thay vì nghiêm trị, Hoạt chỉ nói "anh Khôi đi lại linh tinh làm sao tôi làm việc?". Ngu đệ cũng được Hoạt chiếu cố bằng tình "đồng hương". Một lần Hoạt và vợ tình cờ gặp ngu đệ, Hoạt bèn giới thiệu với vợ "Anh Vinh là người Ninh Bình đó". Vợ Hoạt cười "tít mắt" thay lời chào! Khoảng một tháng trước khi được thả vào tháng 2-1988 (trước Tết), ngu đệ dùng roi mây chặt sẵn ngoài rừng vạt túi bụi tên Đại úy Cảnh sát tên Ph. làm ăng ten trước mặt "bá tánh" đang chuẩn bị xếp hàng điếm số vào phòng giam. Sáng hôm sau, Hoạt kêu ngu đệ lên "làm việc". Thường thì việc đánh nhau trong trại là vi phạm nặng, có thể bị cùm trong phòng kỷ luật (cachot), nhưng không ngờ, Hoạt không điều tra, không răn đe, không trừng phạt, trái lại, cán bộ Hoạt chỉ nói "anh làm theo anh, còn tôi sẽ chuyển anh Ph. sang dãy nhà khác". Trong chốn tù rạc, không ngờ có lúc được "trúng số an ủi!".

Ba:

Ở trại giam Z 30A Xuân Lộc, hai cha Bút và Nguyễn Công Đoan (nghe nói nay đang phụ trách giảng dạy trường Kinh Thánh ở Jerusalem) thường hay viết các bài giảng rồi lên lút chuyền tay cho các anh em tù "bồn đạo". Đương nhiên ngu đệ thuộc hàng ưu tiên được đọc các bài giảng ấy. Phải công tâm nhận xét, các bài của cha Nguyễn Công Đoan viết rất bài bản trường ốc; còn các bài của cha Bút có tính phổ thông, nhưng chan chứa niềm Tin Cậy Mến.

Bốn:

Một chuyện nữa chứng minh cha Bút luôn tha thiết thi hành mục vụ trong chốn ngục tù. Cha Bút thường hay cử hành thánh lễ "chui" bằng cách kêu "bồn đạo" giả đồ ngồi ăn cơm chung (Su Huynh biết mà, không có ghé đầu nhé). Nếu tinh ý, sẽ chỉ thấy, trong "bữa tiệc tù" ấy, không ai ăn "thật" và không ai nói chuyện, chỉ thấy một mình cha Bút "nói". Cha Bút kể, riết rồi tên đội trưởng cũng phát giác ra và hấn báo cáo cho cán bộ an

ninh. Tên đội trưởng này đâu có biết cán bộ Hoạt đã nhận và xưng hô "chú, cháu" với cha Bút, cho nên, sau đó, Hoạt nói với cha việc cha bị ăng ten báo cáo và nói "xin chú hãy cẩn thận hơn". Lạ lùng chưa các Sư Huynh?

Năm:

Gặp nhau lại ở Cincinnati năm 2001, cha Bút còn kể chuyện cha bẻ trên sáng lập Dòng Đồng Công Trần Đình Thủ (năm 1988, ngu đệ được về thì cha Thủ mới bị đưa lên trại Z 30A Xuân Lộc) và bị nhốt riêng, không được ở chung phòng với các bạn tù. Thánh Thủ thuộc hạng "đại gia" cả về vật chất lẫn lòng bác ái thương người không phân biệt. Ông thánh đã cho trại tiền mua đầu máy (thời ấy còn hiếm lắm) để thỉnh thoảng chiếu phim cho các bạn tù xem "giải sầu" (Cha Bút bảo, chúng đã lợi dụng đem máy ra chiếu cho dân coi để thu tiền!). Có lần, một tên vệ binh gác đêm tới gõ cửa phòng giam của thánh Thủ xin sữa cho con hấn đang ốm. Thánh Thủ không còn hộp sữa nào, ngài bèn bán cái bảo hấn tới xin "anh" Bút, may ra có. Tay vệ binh liền mò tới nhà giam cha Bút và gõ lên song sắt chỗ cha nằm để xin sữa cho con. Hấn nói "anh Thủ bảo đến xin anh!". Thế là cha Bút đành phải lồm còm ngồi dậy móc túi lấy hộp sữa "hộ mạng" ra cho hấn! (Sư Huynh biết đó, trong tù, bọn cán ngục gọi tất cả mọi tù "cải tạo" là "anh", bất kể người đó là giám mục, linh mục, bộ trưởng, tướng lãnh hay tuổi tác bằng ông cố nội của bọn họ).

Thưa cha Giuse Maria kính mến,

Con xin kính cầu tiền đưa cha về với Chúa.

Con chúc mừng cha đã trọn khiếp tu hành đắc đạo trong thiên chức linh mục.

Từ nguồn ánh sáng, nguồn tình yêu vô biên của Thiên Chúa, xin cha đừng quên kẻ hậu sinh này nhé.

Mùa Vọng 2021

Trần Vinh

